

fundt Sted i de første Rigsdagsamlinger — at man ikke ønskede at belejre Finansloven med denne hele Masse af særlige Bestemmelser, der ere givne ved disse særlige Lønningelove, hvad der ikke vilde kunne undgaaes, naar man vilde have dem optagne i Finansloven. Der var i den første Finanslov indskudt en heel Mængde Lovbestemmelser angaaende Lønninger til hele Classer af Embedsmænd, angaaende Bestyrelsen af Reservecapitalen osv., og for hvis Optagelse i Finansloven der ifølge Grundlovens Bestemmelser aldeles Intet er til Hinder; men man fandt imidlertid berøst, at det vilde medføre altfor megen Uklarhed og Vidtløftighed, og det desuden heller ikke vilde være passende at have disse Bestemmelser opførte i og behandlede gjennem Finansloven, og at de derfor hellere maatte behandles ved særlige Love, og den anden Grund herfor var, at man ønskede at sikke dette høitærede Thing den det med Rette tilkommende Indflydelse paa disse vigtige Sager (Hør! Hør!). Jeg siger dette saameget hellere, som det, at det er kommet fra Folkethinget, viser, at man endog saa i Folkethinget har været tilbøielig til at drage Omsorg for at sikke dette Thing en saadan Indflydelse paa disse Sager.

Paa den anden Side maa det vel erindres, at dette Things Indflydelse ingenlunde vil være formindsket derved, at disse Bestemmelser optages i Finansloven; thi dette Thing har jo den fuldstændigste Frihed til ogsaa i Finansloven at foretage alle de Forandringer, det anseer for hensigtsmæssige. Derom kan der jo ikke reises nogen Tvivl; Sagen er, at det syntes at være et almindeligt Ønske, at Finansloven maatte kunne gaae glat igjennem dette Thing, hvilket jo bedst vilde kunne opnaaes, naar disse Bestemmelser kom frem igjennem særlige Love. Dette har været Hovedgrunden. Det har derimod ikke været Meningen med disse Love angaaende finansielle Anliggender at bestemme, at de Udgifter, der deraf fulgte, nødvendigviis skulde optages i Finansloven hvert Aar, enten man behøvede dem eller ikke. Det følger tværtimod af den hele ved Grundloven bestemte Ordning, som er forskjellig fra den, der er tilstede,

i de Finanslove, der gjælde for Monarchiet, at man netop igjennem Finansloven kan gjøre Afvigelser fra bestaaende Love, naar disse Afvigelser ere af en saadan Beskaffenhed, at de væsentligt kun afficere Pengensbetalinger og ikke angribe saadanne Institutioner, hvis hele Eksistens er grundlagt ved andre Love. Naar saaledes en æret Taler iasten har sagt, at man igjennem Finansloven kunde nægte Gagerne til Høiesteret, og at Følgen deraf vilde blive, at Høiesteretsassessorerne i dette Aar ingen Gage vilde faae, kan jeg ikke tage denne Sag paa den samme Maade. For mig vilde der ikke være nogen Forskjel imellem at nægte disse Gager og at nægte Finansloven i det Hele. Høiesteret er et saa vigtigt Element i Statsstyrelsen, at det for mig staaer klart, at naar Gagerne der til nægtes, vilde den samme Conflict komme tilstede imellem Regjeringen og Rigsdagen, som vilde fremkomme, naar Finansloven blev nægtet i sin Heelhed. Det er derimod et heelt andet Forhold, naar der blot er Spørgsmaal om at gjøre Afvigelser fra Sæts, der ere bestemte ved Lov, hvorved der derfor ikke er erhvervet noget personligt Krav for Nogensomhelst, som kunde indtales ved Domstolene, i saa Tilfælde vilde nemlig det Samme gjælde, som jeg før sagde. Det er mig altsaa klart, at hvor Regjering og Rigsdag ere enige, kan der igjennem Finansloven gjøres saadanne Afvigelser fra bestaaende Love uden den allermindste Betænkelighed. Naar derimod Regjeringen og Rigsdagen ikke ere enige, da bliver der Spørgsmaal om Graden, om det, som Rigsdagen har nægtet, er af den Betydning, at Regjeringen vil betragte det som et Brud paa bestaaende Institutioner, der ere grundlagte ved Love og ere af en større Vigtighed, eller om man vil ansee Nægtelsen for saa ubetydelig, at man kan finde sig deri.

Nettelse

Mr. 70, Sp. 1086, Lin. 23 og 24: „3die Landstingsmand for 5te Kreds (R. Nielsen)" læs: „1ste Landstingsmand for 5te Kreds (Drejer)"